

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 9 października 2018 r.
(OR. en)

11001/18

LIMITE

CORLX 374
CFSP/PESC 684
CSDP/PSDC 410
FIN 553

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: ZALECENIE RADY w sprawie ustalenia kolejności wypełniania dalej idących zobowiązań podjętych w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz precyzujące bardziej szczegółowe cele

ZALECENIE RADY

z dnia ...

**w sprawie ustalenia kolejności wypełniania dalej idących zobowiązań
podjętych w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO)
oraz precyzujące bardziej szczegółowe cele**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46 ust. 6,

uwzględniając Protokół nr 10 w sprawie stałej współpracy strukturalnej ustanowionej na mocy artykułu 42 Traktatu o Unii Europejskiej, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich¹,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

¹ Dz.U L 331 z 14.12.2017, s. 57.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 4 ust. 2 lit. b) decyzji (WPZiB) 2017/2315 przewiduje, że Rada ma przyjmować decyzje i zalecenia ustalające kolejność wypełniania dalej idących zobowiązań określonych w załączniku do tej decyzji w trakcie dwóch następujących po sobie etapów wstępnych (lata 2018–2020 i 2021–2025) oraz precyzujące na początku każdego etapu bardziej szczegółowe cele dotyczące wypełniania dalej idących zobowiązań.
- (2) Zalecenie Rady z dnia 6 marca 2018 r. dotyczące planu wdrażania PESCO¹ przewiduje, że celowe jest, aby Rada przyjęła zalecenie w sprawie ustalenia kolejności wypełniania zobowiązań, w którym należy określić także wspólnie uzgodnione wskaźniki w celu wsparcia uczestniczących państw członkowskich w wypełnianiu zobowiązań oraz w celu oceny postępów w tym zakresie.
- (3) Sekretariat PESCO, którego usługi zapewniają wspólnie – zgodnie z art. 7 decyzji (WPZiB) 2017/2315 – Europejska Służba Działań Zewnętrznych, w tym Sztab Wojskowy Unii Europejskiej (EUMS), oraz Europejska Agencja Obrony (EDA), przedstawił przed końcem marca 2018 r. wstępną opinię w sprawie rodzaju, stopnia szczegółowości i struktury informacji zawartych w krajowych planach wdrożenia, przekazanych przez uczestniczące państwa członkowskie w grudniu 2017 r., zgodnie z prośbą Rady wyrażoną w zaleceniu z dnia 6 marca 2018 r.

¹ Dz.U. C 88 z 8.3.2018, s. 1.

- (4) W dniu 25 czerwca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/909¹, która ustanowiła wspólny zbiór przepisów dotyczących zarządzania projektami PESCO. Tego samego dnia Rada przyjęła konkluzje, w których stwierdziła, że oczekuje na przyjęcie zalecenia Rady w sprawie ustalenia kolejności wypełniania dalej idących zobowiązań podjętych przez państwa członkowskie uczestniczące w PESCO oraz precyzującego bardziej szczegółowe cele.
- (5) Rada zostanie wezwana do wyrażenia zgody, w listopadzie 2018 r., na wdrożenie pierwszego pełnego skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD), które ma rozpocząć się jesienią 2019 r.
- (6) Rada powinna zatem przyjąć zalecenie w sprawie ustalenia kolejności wypełniania dalej idących zobowiązań podjętych w ramach stałej współpracy strukturalnej oraz precyzujące bardziej szczegółowe cele,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

¹ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/909 z dnia 25 czerwca 2018 r. ustanawiająca wspólny zbiór przepisów dotyczących zarządzania projektami PESCO (Dz.U. L 161 z 26.6.2018, s. 37).

I. Cele i zakres

1. Celem niniejszego zalecenia jest zapewnienie wspólnego podejścia oraz umożliwienie uczestniczącym państwom członkowskim wypełnienia dalej idących zobowiązań określonych w załączniku do decyzji (WPZiB) 2017/2315, a także ułatwienie przebiegu corocznej oceny określonej w art. 6 tej decyzji, w oparciu o kompletny zestaw odpowiednich danych, w tym planów działania, odzwierciedlających w stosownych przypadkach cele pośrednie i kluczowe etapy. Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawiać te dane co roku w swoich krajowych planach wdrożenia, poddawanych przeglądowi i aktualizowanych zgodnie z art. 3 tej decyzji. Do krajowych planów wdrożenia powinny mieć również zastosowanie przepisy bezpieczeństwa określone w decyzji Rady 2013/488/UE¹. Uczestniczące państwa członkowskie powinny, przy wsparciu sekretariatu PESCO, zapewniać przejrzystość oraz zwiększać spójność i konsekwencję w odniesieniu do wymaganych informacji przekazywanych w kontekście PESCO oraz innych inicjatyw związanych z obronnością, w tym CARD. Należy pogłębiać i wzmacniać spójność inicjatyw związanych z obronnością, w tym w odniesieniu do składania sprawozdań przez państwa członkowskie, uwzględniając wnioski wyciągnięte na koniec pierwszego etapu PESCO (2018-2020).

¹ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

2. Zgodnie z zobowiązaniami określonymi w załączniku do decyzji (WPZiB) 2017/2315, oraz bez modyfikowania tych zobowiązań lub wprowadzania nowych, niniejsze zalecenie zawiera wytyczne dotyczące ustalania kolejności wypełniania tych zobowiązań na etapach obejmujących lata 2018–2020 i 2021–2025 oraz precyzuje bardziej szczegółowe cele dla poszczególnych zobowiązań, w tym zobowiązań, które mają być wypełnione przed 2020 r. Niniejsze zalecenie określa również wskaźniki postępów w celu wsparcia uczestniczących państw członkowskich w planowaniu wypełniania dalej idących zobowiązań oraz w celu ułatwienia oceny postępów w tym zakresie.
3. Bardziej szczegółowe cele, o których mowa w sekcji II, które w stosownych przypadkach obejmują również wskaźniki postępów w odniesieniu do konkretnych zobowiązań, pozwolą uczestniczącym państwom członkowskim planować w sposób ustrukturyzowany i przejrzysty wypełnianie dalej idących zobowiązań oraz przedstawiać w swoich krajowych planach wdrożenia szczegółowe i możliwe do oceny informacje na temat postępów w wypełnianiu poszczególnych zobowiązań.

4. Celem jest uzyskanie przed końcem 2020 r. pierwszych konkretnych rezultatów w wypełnianiu dalej idących zobowiązań oraz wypracowanie solidnego procesu planowania, aby zapewnić stałe postępy w wypełnianiu zobowiązań po zakończeniu pierwszego etapu. Pod koniec pierwszego etapu Rada – zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. c) decyzji (WPZiB) 2017/2315 – zaktualizuje, a w razie konieczności zwiększy dalej idące zobowiązania określone w tej decyzji, w świetle osiągnięć w ramach PESCO, w celu odzwierciedlenia zdolności, potrzeb operacyjnych oraz zmieniającego się stanu bezpieczeństwa Unii. Podstawą takiej decyzji będzie strategiczny przegląd oceniający wypełnianie zobowiązań w ramach PESCO przez poszczególne uczestniczące państwa członkowskie. W tym kontekście na początku kolejnego etapu Rada powinna przyjąć drugi zestaw bardziej szczegółowych celów dla etapu obejmującego lata 2021–2025 – zaktualizowanych i zwiększonych w razie konieczności – uwzględniając art. 4 ust. 2 lit. c) decyzji (WPZiB) 2017/2315.

II. Ustalenie kolejności wypełniania zobowiązań poprzez sprecyzowanie bardziej szczegółowych celów

Zobowiązania 1–5

5. Zobowiązanie 1: Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić w swoich krajowych planach wdrożenia dokładne dane finansowe dotyczące ewolucji całkowitych wydatków na obronność w stosunku do poprzedniego roku w ujęciu realnym¹, w tym w liczbach bezwzględnych, wykazując istnienie planu regularnego wzrostu wydatków. W związku z tym uczestniczące państwa członkowskie powinny także przedstawić w swoich krajowych planach wdrożenia uzgodnione na poziomie krajowym prognozy wydatków na najbliższe lata. Uczestniczące państwa członkowskie, które są także członkami NATO i których wydatki osiągnęły lub przekraczają poziom wydatków na obronność określony w odpowiednich wytycznych NATO, powinny wskazać, czy planują utrzymać czy zmienić ten poziom wydatków na obronność. W oparciu o informacje przedstawione w krajowych planach wdrożenia szczegółowy opis ewolucji wydatków na obronność ponoszonych przez uczestniczące państwa członkowskie zostanie również umieszczony w rocznym sprawozdaniu Wysokiego Przedstawiciela, zgodnie z art. 6 ust. 3 decyzji (WPZiB) 2017/2315.

¹ Zgodnie z wykazem definicji danych dotyczących obronności stosowanym przez Europejską Agencję Obrony (EDA201807105).

6. Zobowiązanie 2: Każde z uczestniczących państw członkowskich powinno przedstawić w swoim krajowym planie wdrożenia szczegółowe dane finansowe określające, jak zamierza ono przyczynić się do osiągnięcia wspólnego punktu odniesienia w wysokości 20 %¹ w zakresie inwestycji w obronność. Te informacje powinny zawierać prognozowany wzrost w stosunku do poprzedniego roku w ujęciu realnym, jako odsetek całkowitego budżetu na obronność. Przedstawione dane liczbowe powinny obejmować inwestycje na rzecz zamówień oraz badań i rozwoju w dziedzinie obronności. Uczestniczące państwa członkowskie, których wydatki już osiągnęły lub przekroczyły (wspólny) punkt odniesienia powinny wskazać w swoich planach, czy planują utrzymać czy zmienić ten poziom wydatków.

¹ W listopadzie 2007 r. ministerialna Rada Sterująca EDA zatwierdziła cztery wspólne punkty odniesienia w obszarze inwestycji: 20 % całkowitych wydatków na obronność na zamówienia na wyposażenie (w tym R&D/R&T); 35 % całkowitych wydatków na realizowane na zasadzie współpracy europejskie zamówienia na wyposażenie; 2 % całkowitych wydatków na badania i technologie w dziedzinie obronności; 20 % całkowitych wydatków na badania i technologie w dziedzinie obronności na realizowane na zasadzie współpracy europejskie badania i technologie w dziedzinie obronności.

7. Zobowiązanie 3: Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić w swoich krajowych planach wdrożenia szczegółowe informacje o tym, w jaki sposób i za pomocą jakich środków starają się zwiększyć liczbę, rozmiar i wpływ wspólnych oraz realizowanych na zasadzie współpracy projektów dotyczących strategicznych zdolności obronnych, podając także dane budżetowe oraz wskazując konkretne projekty, które korzystają lub korzystały z pomocy finansowej Unii. W związku z tym każde z uczestniczących państw członkowskich powinno przedstawić szczegółowe dane finansowe określające, jak zamierza ono przyczynić się w ujęciu realnym do osiągnięcia wspólnego punktu odniesienia w zakresie realizowanych na zasadzie współpracy europejskich zamówień na wyposażenie – 35 % całkowitych wydatków na wyposażenie – oraz wspólnego punktu odniesienia w zakresie realizowanych na zasadzie współpracy europejskich badań i technologii w dziedzinie obronności – 20 % całkowitych wydatków na badania i technologie w dziedzinie obronności. Uczestniczące państwa członkowskie, których wydatki już osiągnęły te poziomy, powinny wskazać w swoich planach, czy planują utrzymać czy zmienić te poziomy wydatków.
8. Zobowiązanie 4: Każde z uczestniczących państw członkowskich powinno jasno przedstawić w swoim krajowym planie wdrożenia precyzyjne dane finansowe określające, jaki zamierza ono wnieść wkład w celu zbliżenia się do poziomu 2 % całkowitych wydatków na obronność (wspólny punkt odniesienia) – jako odsetka całkowitych wydatków na badania i technologie w dziedzinie obronności – w tym przedstawić prognozy wydatków, aby wspierać monitorowanie rzeczywistych postępów dokonywanych rok do roku.

9. Zobowiązanie 5: Co roku zachęca się uczestniczące państwa członkowskie, aby wykorzystywały swoje krajowe plany wdrożenia do dzielenia się doświadczeniami w zakresie planowania i wnoszenia wkładu w wypełnienie zobowiązań 1–4 w świetle bardziej szczegółowych celów określonych powyżej. Pod koniec 2020 r. przeprowadzony zostanie przegląd tych zobowiązań, w oparciu o dane dotyczące wydatków przedstawione w krajowych planach wdrożenia, z myślą o dostosowaniu, w razie konieczności, wskaźników i celów dla tych zobowiązań, do celów zatwierdzenia przez Radę.

Zobowiązania 6–11

10. Zobowiązanie 6: Do 2020 r. uczestniczące państwa członkowskie zwiększą wykorzystanie narzędzi rozwoju zdolności Unii oraz udział w tych narzędziach, takich jak plan rozwoju zdolności (CDP) i skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności (CARD), aby ukierunkować procesy podejmowania decyzji i planowania obronnego na poziomie krajowym, a także rozwój realizowanych na zasadzie współpracy działań w zakresie zdolności obronnych w Unii. W tym celu uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać w swoich krajowych planach wdrożenia, w jaki sposób realizują priorytety rozwoju zdolności Unii wynikające z CDP, w tym poprzez ustalanie priorytetów krajowych, a także powinny określić swoje plany i cele do zrealizowania w najbliższych latach w odniesieniu do poszczególnych priorytetów.

11. Zobowiązanie 7: Do 2020 r. każde z uczestniczących państw członkowskich powinno w możliwie najlepszy sposób wykorzystać dostępne narzędzia i procedury, aby przekazać wszystkie odpowiednie informacje wymagane w ramach CARD, w tym w ramach dialogów dwustronnych. Uczestniczące państwa członkowskie powinny uwzględnić wnioski z próbnego CARD i podać w swoich krajowych planach wdrożenia informacje o udzielonym przez siebie wsparciu dla próbnego CARD oraz, w możliwie największym zakresie, o wsparciu dla pierwszego pełnego cyklu CARD w latach 2019–2020, w tym o wykorzystaniu zaleceń przedstawionych w sprawozdaniu z CARD jako punktu odniesienia w kontekście krajowym i wielonarodowym przy podejmowaniu stosownych decyzji.
12. Zobowiązanie 8: Do końca 2020 r. uczestniczące państwa członkowskie w możliwie najlepszy sposób wykorzystają wyniki zarówno działań przygotowawczych w zakresie badań nad obronnością (2017–2019), jak i europejski programu rozwoju przemysłu obronnego (EDIDP) (2019-2020) do celów projektów o stwierdzonej unijnej wartości dodanej realizowanych na zasadzie współpracy, a także zapewnią odpowiednie działania następcze. Z myślą o wspieraniu priorytetów dotyczących zdolności wynikających z CDP oraz uwzględniając CARD, uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać w swoich krajowych planach wdrożenia projekty dotyczące rozwoju zdolności realizowane na zasadzie współpracy, w których to projektach biorą lub planują one wziąć udział i które to projekty są – lub przewiduje się, że będą – współfinansowane w ramach pomocy finansowej Unii. Uczestniczące państwa członkowskie powinny także wskazać w możliwie największym zakresie, jaki odsetek krajowych inwestycji w obronność przeznaczyły lub planują przeznaczyć na te projekty realizowane na zasadzie współpracy.

13. Zobowiązanie 9: Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić wykaz odnośnych bieżących projektów dotyczących rozwoju zdolności realizowanych na zasadzie współpracy zgodnie z CDP w ramach PESCO, a także w innych strukturach, oraz wskazać planowany czas rozpoczęcia i zakończenia harmonizacji wymogów. Przewidywany czas rozpoczęcia harmonizacji wymogów zdolnościowych powinien zostać wskazany także w odniesieniu do zaplanowanych i przewidywanych projektów. Należy tego dokonać w odniesieniu do najbliższych lat, koncentrując się w szczególności na wyeliminowaniu stwierdzonych w ramach CDP braków w zdolnościach oraz uwzględniając CARD.
14. Zobowiązanie 10: Uczestniczące państwa członkowskie powinny sporządzić w swoich krajowych planach wdrożenia wykaz zdolności i obiekty udostępnione i zapewnione do celów wspólnego użytkowania przez inne uczestniczące państwa członkowskie oraz podać konkretne przykłady, takie jak szkolenia i ćwiczenia, bazy wojskowe i wsparcie logistyczne, w tym w przypadku operacji, a także z myślą o promowaniu opartej na zasadzie współpracy bazy danych (CODABA) w celu pomocy uczestniczącym państwom członkowskim w wymianie informacji na temat ich planów obronnych i programów dotyczących rozwijania zdolności. Uczestniczące państwa członkowskie mogłyby także sporządzić w swoich krajowych planach wdrożenia wykaz zdolności, w tym infrastruktury zaoferowanej przez inne uczestniczące państwa członkowskie, które mogłyby być podstawą współpracy. W krajowych planach wdrożenia należy wskazać, jak taka współpraca mogłaby zoptymalizować dostępne zasoby i zwiększyć ich ogólną efektywność, w tym poprzez zamieszczenie informacji – jeśli są dostępne – o możliwych oszczędnościach oraz o planowanym zakresie finansowym, w liczbach bezwzględnych, na najbliższe lata.

15. Zobowiązanie 11: Uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać w swoich krajowych planach wdrożenia, jak zamierzają zwiększyć współpracę w zakresie cyberobrony, w tym w drodze istniejących inicjatyw lub nowych działań realizowanych na zasadzie współpracy, w tym również wskazując poziom uczestnictwa w wielonarodowych ćwiczeniach cyberobronnych. Do 2020 r. każde z uczestniczących państw członkowskich powinno zasygnalizować swój zamiar uczestnictwa w projekcie PESCO z zakresu cyberobrony oraz zapewnić innym uczestniczącym państwom członkowskim wsparcie w walce z cyberzagrożeniami, na przykład w drodze wymiany informacji. Do 2020 r. każde z uczestniczących państw członkowskich powinno również sporządzić wykaz swoich zasobów udostępnionych do celów współpracy, w ramach EDA lub na nowej platformie cyberobrony funkcjonującej w ramach Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony, i które wykorzystano do podniesienia poziomu cyberobrony.

16. Zobowiązanie 12: Do 2020 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny:

- a) zgodnie z koncepcją szybkiego reagowania sił UE – zakończyć tworzenie bazy danych szybkiego reagowania, aby stała się ona przydatnym narzędziem planowania wojskowego, które przyczyni się do osiągnięcia unijnego poziomu ambicji. Poprzez wkład w bazę danych szybkiego reagowania oraz bez uszczerbku dla jakichkolwiek krajowych wymogów konstytucyjnych w odniesieniu do decyzji o rozmieszczeniu, uczestniczące państwa członkowskie zadeklarują swój ewentualny wkład w postaci możliwych do szybkiego rozmieszczenia formacji, zdolności i odpowiedniej infrastruktury wsparcia, które mogłyby być szybko rozmieszczone lub wykorzystane na potrzeby misji lub operacji w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) w ramach dążeń do osiągnięcia unijnego poziomu ambicji. W tym celu każde uczestniczące państwo członkowskie powinno zaktualizować bazę danych podczas corocznej konferencji koordynującej szybkie reagowanie sił, włączając do tej bazy wykaz dostępnych formacji i zdolności. Ten ustalony proces obejmuje utworzenie baz danych lądowych, morskich i powietrznych oraz, w stosownych przypadkach, wskazanie poziomu gotowości w odniesieniu do zdolności i sił. Bez uszczerbku dla wymogów klasyfikacyjnych ta część bazy danych szybkiego reagowania powinna być dostępna dla uczestniczących państw członkowskich, tak aby ułatwić im dokonywanie wstępnej oceny możliwości rozpoczęcia wojskowej misji lub operacji w dziedzinie WPBiO. Uczestniczące państwa członkowskie powinny odzwierciedlić swoje wkłady w tworzenie tej bazy danych w swoich krajowych planach wdrożenia;

- b) ocenić wykonalność w trybie pilnym zobowiązania politycznego na poziomie krajowym, przy jednoczesnym poszanowaniu swoich wymogów konstytucyjnych, w tym w drodze ewentualnego przeglądu – jeżeli jeszcze takiego nie przeprowadzono – swoich krajowych procedur decyzyjnych w celu wprowadzenia usprawnień. W stosownych przypadkach w krajowych planach wdrożenia należy także odzwierciedlić wykonywanie procedur decyzyjnych w ramach scenariuszy szybkiego reagowania poprzez ćwiczenia typu POLEX, a także odpowiednie wnioski;
- c) w ramach swoich środków i zdolności udzielać znacznego wsparcia misjom i operacjom wojskowym w dziedzinie WPBiO, dążąc do pełnego zaspokojenia potrzeb wyszczególnionych w zestawieniu potrzeb (SOR) i tym samym zapewnienia sprawiedliwego wkładu w tworzenie odpowiednich sił, a następnie zamieścić sprawozdania na ten temat w swoich krajowych planach wdrożenia;
- d) co do zasady z co najmniej czteroletnim wyprzedzeniem potwierdzić swój znaczny i wielokrotny udział w grupach bojowych UE, przygotować i przeszkolić swoje uczestniczące siły i zdolności zgodnie z koncepcją grup bojowych UE oraz podręcznikiem przygotowawczym grup bojowych UE. W tym celu każde uczestniczące państwo członkowskie powinno odzwierciedlić w swoich krajowych planach wdrożenia aktualizacje harmonogramu grup bojowych UE dokonywane dwa razy w roku;

- e) wnieść konkretny wkład w realizację Planu działania UE na rzecz mobilności wojskowej oraz projektów PESCO w tym obszarze – z zastrzeżeniem krajowej suwerenności, procesu podejmowania decyzji oraz przepisów ustawowych i wykonawczych – w tym przeprowadzając jak najszybciej, ale nie później niż w roku 2024, cztery działania na poziomie krajowym uzgodnione w konkluzjach Rady w sprawie bezpieczeństwa i obrony z dnia 25 czerwca 2018 r., w szczególności w pkt 18 tych konkluzji. Powinny one również dążyć do zrealizowania przed końcem 2019 r. pierwszych wspomnianych działań, w tym w drodze opracowania krajowego planu na rzecz mobilności wojskowej. Wkłady te należy szczegółowo opisać w krajowych planach wdrożenia.

17. Zobowiązanie 13: W obszarze interoperacyjności sił uczestniczące państwa członkowskie powinny:

- a) korzystać z podręcznika przygotowawczego grup bojowych UE, w tym stosować wspólne kryteria oceny i walidacji na potrzeby pakietu sił grup bojowych UE, dostosowane do standardów NATO, przy jednoczesnym zachowaniu certyfikacji krajowej. W swoich krajowych planach wdrożenia uczestniczące państwa członkowskie powinny określić, w jaki sposób szkolą i certyfikują swoje siły, na przykład opracowując program ćwiczeń grup bojowych UE na etapie przygotowawczym oraz realizując ostatnie ćwiczenie taktyczne z wojskami (LIVEX) jako część pakietu certyfikacji sił grup bojowych UE;

- b) sprecyzować w swoich krajowych planach wdrożenia, jak zamierzają uzgodnić wspólne standardy techniczne i operacyjne do stosowania przez siły wszystkich uczestniczących państw członkowskich, uznając jednocześnie potrzebę zapewnienia interoperacyjności i spójności między UE a NATO oraz zapewniając odpowiednie warunki dla maksymalnej interoperacyjności w celu umożliwienia wszystkim uczestniczącym państwom członkowskim wypełnienia ich zobowiązań;
 - c) wskazać w swoich krajowych planach wdrożenia bieżący poziom uczestnictwa oraz – w miarę możliwości – zamiar jego zwiększenia, a także zwiększenia wkładu w odpowiednie europejskie struktury wielonarodowe, w szczególności struktury dostępne dla Unii.
18. Zobowiązanie 14: Uczestniczące państwa członkowskie powinny zaangażować się w opracowywanie ambitnego podejścia do wspólnego finansowania wojskowych operacji i misji w dziedzinie WPBiO, przedstawiając opcje i możliwości dotyczące finansowania, wykraczającego poza poziom wspólnych kosztów, który zostanie określony zgodnie z decyzją Rady (WPBiO) 2015/528¹, która obecnie poddawana jest przeglądowi. Uczestniczące państwa członkowskie wzywa się do przedstawienia propozycji w tym zakresie przed końcem 2018 r. Uczestniczące państwa członkowskie powinny przeanalizować te propozycje najpóźniej we wczesnych miesiącach 2020 r., tak aby w stosownych przypadkach ułatwić proces decyzyjny w Radzie.

¹ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/528 z dnia 27 marca 2015 r. ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (ATHENA) oraz uchylająca decyzję 2011/871/WPZiB (Dz.U. L 84 z 28.3.2015, s. 39).

19. Zobowiązanie 15: Do 2020 r. uczestniczące państwa członkowskie zwiększą liczbę i wielkość swoich projektów dotyczących rozwoju zdolności, przyczyniających się do uzupełniania braków w zdolnościach, które to braki stwierdzono w CDP i opisano w ramach priorytetów rozwoju zdolności Unii, w tym w powiązanych strategicznych przypadkach kontekstowych (SCC) oraz przy wykorzystaniu CARD. Priorytety rozwoju zdolności Unii wynikające z przeglądu CDP uwzględniają także najważniejsze braki zdolnościowe oraz cele zdolnościowe o dużym oddziaływaniu. Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić swoje odpowiednie plany na najbliższe lata, opisując liczbę i szacowaną wielkość swoich realizowanych na zasadzie współpracy projektów w ujęciu finansowym, a także dostarczą informacje o swoich krajowych projektach, które pomogą wyeliminować braki w zakresie zdolności stwierdzone w ramach CDP. Uczestniczące państwa członkowskie powinny także zaprezentować swoją ocenę znaczenia tych projektów dla wzmocnionej strategicznej autonomii Europy oraz dla wzmocnionej europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB). W odniesieniu do działań, które mają wymiar przemysłowy lub technologiczny, uczestniczące państwa członkowskie powinny określić, który europejski sektor przemysłu lub którą europejską technologię zamierzają wzmocnić.

20. Zobowiązanie 16: Do 2020 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny odzwierciedlić w swoich krajowych planach wdrożenia odpowiednie decyzje i działania, które podjęto na poziomie krajowym w celu uznania za priorytet europejskiego podejścia opartego na współpracy w odniesieniu do przyszłych projektów, których celem jest wyeliminowanie stwierdzonych na poziomie krajowym braków w zdolnościach. Aktywne używanie CODABA mogłoby ułatwić wypełnianie tego zobowiązania. Na lata 2019–2020 uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić w swoich krajowych planach wdrożenia wykaz projektów realizowanych na zasadzie współpracy i działań wielonarodowych, które ich zdaniem wyeliminują braki stwierdzone na poziomie krajowym, oraz powinny zaprezentować, jak planują zwiększyć stosowanie podejścia opartego na współpracy w tym zakresie.
21. Zobowiązanie 17: Ponieważ wszystkie uczestniczące państwa członkowskie wnoszą wkład w jeden lub większą liczbę projektów PESCO, w krajowych planach wdrożenia należy szczegółowo opisać ogólny obecny lub planowany wkład uczestniczących państw członkowskich pod względem zasobów i wiedzy fachowej oraz sposób, w jaki wkład ten ma oddziaływać strategicznie.

Zobowiązania 18–20:

22. Zobowiązanie 18: Do 2020 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny zapewnić optymalne wykorzystywanie EDA jako europejskiego forum rozwoju wspólnych zdolności. W tym celu uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać w swoich krajowych planach wdrożenia projekty, w których uczestniczą, oraz powiązane zasoby finansowe przekazywane za pośrednictwem EDA, przyjmując za punkt odniesienia dane liczbowe z 2018 r. oraz wymieniając planowane działania na lata 2019–2020, w tym planowane dziedziny i rodzaj zdolności, których dotyczy planowane działanie. Państwa członkowskie wzywa się do wskazania w swoich krajowych planach wdrożenia, w jaki sposób i w jakich sytuacjach uznają Organizację do spraw Współpracy w Zakresie Uzbrojenia (OCCAR) za preferowaną organizację zarządzającą realizowanym na zasadzie współpracy programem, oraz do przekazania informacji o decyzjach podjętych w celu wyboru organizacji zarządzającej wielonarodowymi programami, w których to decyzjach OCCAR została uznana za jedną z opcji. Pozostaje to bez wpływu na stosowanie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE¹.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76).

23. Zobowiązanie 19: Do 2020 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny wykazać, że ich projekty w zakresie zdolności realizowane na zasadzie współpracy, w tym projekty PESCO w zakresie zdolności, przyczyniają się do zwiększenia konkurencyjności, efektywności i innowacyjności europejskiego przemysłu obronnego w całej Unii.
- a) W krajowych planach wdrożenia należy sprecyzować, jak odpowiednia polityka przemysłowa – jeśli taka istnieje – ukierunkowuje realizowane na zasadzie współpracy projekty w zakresie rozwoju zdolności, aby uniknąć niepotrzebnego powielania działań, ze wskazaniem wzmocnionych sektorów przemysłu oraz obszarów, w których zapobieżono powielaniu działań.
 - b) Uczestniczące państwa członkowskie złożą sprawozdania na temat swoich programów współpracy korzystających ze współfinansowania Unii w ramach EDIDP, zgodnie z zobowiązaniem 8.
24. Zobowiązanie 20:
- a) Do 2020 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny wykazać, że z ich programów współpracy odnoszą korzyści podmioty, które przynoszą wartość dodaną na terytorium UE (na przykład w zakresie generowanych rezultatów i praw własności intelektualnej, ulepszeń technologicznych, tworzenia możliwości rynkowych). W krajowych planach wdrożenia należy w stosownych przypadkach zawrzeć informacje o odnośnych podmiotach odnoszących korzyści z programów współpracy i powiązanym wpływie na EDTIB.

- b) Uczestniczące państwa członkowskie wykażą, że strategie nabywania wdrożone przez nie w latach 2018–2020 będą miały pozytywny wpływ na EDTIB. W tym celu mogłyby przedstawić bezwzględną wielkość inwestycji w obronność i względny odsetek, który jest przeznaczony na rozwiązania opracowywane i wytwarzane w Unii. W szczególności w krajowych planach wdrożenia należy umieścić informacje o obszarach zdolności i technologii uzgodnionych w CDP oraz strategii nabywania w odniesieniu do projektów w zakresie zdolności mających wymiar przemysłowy.

III. Dalsze działania

25. W następstwie przyjęcia niniejszego zalecenia uczestniczące państwa członkowskie dokonają przeglądu swoich krajowych planów wdrożenia oraz odpowiednio je zaktualizują i przekażą sekretariatowi PESCO do dnia 10 stycznia 2019 r., zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji (WPZiB) 2017/2315, z myślą o ocenie przewidzianej w art. 6 ust. 3 tej decyzji. Zgodnie z pkt 14 planu wdrażania PESCO z dnia 6 marca 2018 r. oraz w świetle niniejszego zalecenia sekretariat PESCO zaktualizuje wzór wykorzystywany na potrzeby krajowych planów wdrożenia.

26. Wysoki Przedstawiciel powinien uwzględnić niniejsze zalecenie w rocznym sprawozdaniu dotyczącym PESCO – składanym zgodnie z pkt 14–16 planu wdrażania PESCO – co ułatwi ocenę wypełniania dalej idących zobowiązań przez poszczególne uczestniczące państwa członkowskie.
27. Niniejsze zalecenie zostanie poddane przeglądowi i w razie konieczności zaktualizowane na początku kolejnego etapu w 2021 r.

Sporządzono w ...

*W imieniu Rady
Przewodniczący*
